

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۱۱/۰۹

عبدالغفور لېوال

د تبعیدیانو سرود

نه! داسې نه ده، چې زموږ به نه یادیري وطن
دلته، سینه کې دی، د زړه غوندي درزیري وطن

په خوب یې نه وینو، وطن نه لري خوب چېرې دی؟
د رڼو اوبنکو د پردو تر شا بنکاریري وطن
نه! دلته نه ژاړو، بس نه ژاړو د ده لپاره

سترگو کې ښو ولاړ، خو نه رانه توپیري وطن
نه ژاړو، نه ژاړو او نه غواړو چې دا خپه شي

دا مو ادې ده او په مور باندې دردیري وطن
مور خپلې چیغې خبني کړي دي زخمې غاړو کې
دوبنمن په چیغو خوشالیري او نریري وطن

دوبنمن به نه وي لا خندلي، دا ایمان دی زموږ
که مور ورنه شو، بېرته مور ته راستنیري وطن

تورو پیریانو او یو سترگی دیو وطن لاندې کړ
غلي شئ! غور ونیسئ! څرنگه ځگیرویري وطن

د استبداد امیره! کوم ایوب به ژر تبعید کړي؟
په پېښور کې یې مزار ته ورخویري وطن

مور آدمزاد یو، له جنته شرل شوي عشقه
زموږ په بېلتون کې د غنم غوندي چاودیري وطن

د حوا مینه کې مور دواړو کفاره ورکړله
مور د دونه په سفر وتي او کړیري وطن

مور تبعید شوي کلیمیان یو له سپېڅلي خاوري
د مائدي غوندي له خدایه رارسیري وطن

مور تبعید شوي یو، خو چا ویل؟ مات شوي نه یو
لکه مات هد به بس په مور ه کوشیریري وطن

مور تبعیدیان یو، خو کیسه له سره بیا پیل ده
په دې تیاري پسي به لمر غوندي راخیږي وطن

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

مور تبعیدیان یو او کیسه د داسې فصل کوو
چې ز مور په هد هد به بیا بېرته ودانیري وطن
رینه اوبو کې ده، پرځانګې غوتی وینی سپرلی
مور به زریزو، خو له سره به ځوانیري وطن